

[Birthe Nielsen]

rebyggende arbejde har også noget at gøre med, at man giver de unge mulighed for beskæftigelse, arbejde og uddannelse.

Jeg rejste spørgsmålet over for indenrigsministeren allerede i november måned sidste år, og dér sagde indenrigsministeren på det tidspunkt i et svar til mig, at regeringen var positiv over for en øget og mere effektiv indsats og derfor kunne støtte, at der i kommuner og amtskommuner sker en fortsat udbygning og forbedring af såvel den forebyggende indsats som behandlingsapparatet. Derfor vil jeg godt spørge indenrigsministeren, hvordan regeringen har tænkt sig at opnå disse ting, som man her har givet mig svar på i november; jeg har dog ikke fået at vide, hvordan man rent praktisk vil gennemføre disse ting med hensyn til forebyggelsen, og hvordan man vil hjælpe Københavns kommune med de problemer, den står over for.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre deler forslagsstillernes opfattelse af, at narkoproblemerne er særdeles alvorlige, og at behovet for en samlet indsats er presserende. Også det radikale venstre vil opfordre regeringen til at søge iværksat en behandlingsreform med det formål med alle midler at søge at komme misbruget af hårde stoffer til livs.

Men når vi derefter ser på den metode, som centrum-demokraterne foreslår anvendt, nemlig oprettelse af 40 metadonklinikker til langtidsbehandling og vedligeholdelse af narkomaner, er det radikale venstre ikke med. At satse så kraftigt på langtidsmetadonbehandling er efter vor mening at opgive mennesker uanset de fordele, dette kan have for nogle misbrugere og for samfundet som helhed. Vi har derfor med stor interesse lyttet til ministerens tale her i dag, og jeg kan i det store og hele tilslutte mig ministerens afvisning af beslutningsforslaget, og jeg vil understrege behovet for, at vi så at sige nu opruster på dette område.

Socialudvalgets årlige møde med indenrigsministeriets kontaktudvalg vedrørende alkohol- og narkotikamisbrug finder sted om kort tid. Jeg vil derfor gå ud fra, at vi under dette møde med kontaktudvalget kan få udvalgets og ministeriets nærmere vurdering af, hvilke konsekvenser man kan drage af den helt nye rapport, vi netop har fået fra Kø-

benhavns social- og sundhedsforvaltning. I rapporten med titlen »Unge narkomaner 7 år efter« har jeg især hæftet mig ved, at mindre end 1/4 af de 300 undersøgte i dag er aktive junkies. Hvis denne rapportes resultater ikke kan drages i tvivl, og det har jeg ingen faglig kompetence til at vurdere, så gennemhuller rapporten påstandene om, at behandling i det nuværende behandlingssystem ikke nytter, og dette gælder også misbrugere, der har været misbrugere gennem længere tid. Rapporten sætter et stort spørgsmålstegn ved troen på, at blot man kommer ind i en metadonvedligeholdelse, er problemerne løst, og den understreger ligesom TV-Aktuelt forleden problemerne med det manglende samarbejde mellem behandlingscentre og de praktiserende læger; man kan vel karakterisere det sådan, at der på visse punkter nærmest er tale om modarbejde. Samtidig understreger antallet af døde og dårligt fungerende misbrugere i undersøgelsen jo også klart, hvor alvorlige problemerne er.

Jeg tror derfor, at forslagsstillernes synspunkter, især som de er kommet til orde i fremsættelsestalen, næppe er holdbare efter denne rapportes fremkomst. Men jeg vil gerne understrege over for forslagsstillerne, at det ikke betyder, at det radikale venstre under alle vilkår og i alle tilfælde vil afvise, at metadonbehandling kan være nødvendig.

På ét punkt er vi imidlertid enige med forslagsstillerne: der må og skal ske en bedre information til børn, til forældre og lærere. Vi er i denne henseende enige med ministeren, når han forleden i TV fremhævede, at den allervæsentligste opgave i bekæmpelsen af narkomanien er at hindre tilgangen af nye kunder til narkoforhandlerne. En oplysningskampagne skal tage udgangspunkt i det, der efter min mening er kernen i problemet, nemlig at få forklaret børn, unge og de voksne, der er ansvarlige for dem, at det farlige i brugen af stoffer, og det gælder stoffer af enhver art, inklusive hash, alkohol og nerve- og sovemedicin, ligger i, at de hindrer den unge i i puberteten og ungdomstiden at gennemleve sine problemer og dermed gennemgå den modning til et voksent menneske, der overhovedet er en forudsætning for, at man kan leve som voksen uden de mentale krykker, som stoffer er.

Forældre og lærere kan ligesom vi politikere være overordentlig usikre på, hvad der